

Sygn. akt XXVI GC 699/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2017r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział XXVI Gospodarczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Karolina Toczyńska

Protokolant: Sebastian Stulich

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2017r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa R. T.

przeciwko (...) S.A. w W.

o ustalenie nieistnienia uchwały, ewentualnie o stwierdzenie nieważności uchwały, ewentualnie o uchylenie uchwały

I. oddała powództwo o ustalenie nieistnienia uchwały nr (...) zwyczajnego walnego zgromadzenia spółki (...) S.A. w W. z dnia 30 czerwca 2015r. w przedmiocie nieudzielenia absolutorium M. N. za okres pełnienia funkcji Prezesa Zarządu od dnia 1.01.2014r. do dnia (...).11.2014r.,

II. oddała powództwo o stwierdzenie nieważności uchwały nr (...) zwyczajnego walnego zgromadzenia spółki (...) S.A. w W. z dnia 30 czerwca 2015r. w przedmiocie nieudzielenia absolutorium M. N. za okres pełnienia funkcji Prezesa Zarządu od dnia 1.01.2014r. do dnia (...).11.2014r.,

III. oddała powództwo o uchylenie uchwały nr (...) zwyczajnego walnego zgromadzenia spółki (...) S.A. w W. z dnia 30 czerwca 2015r. w przedmiocie nieudzielenia absolutorium M. N. za okres pełnienia funkcji Prezesa Zarządu od dnia 1.01.2014r. do dnia (...).11.2014r.,

IV. ustala, że powód R. T. przegrał sprawę w całości i zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu zasądza od powoda R. T. na rzecz pozwanej (...) S.A. w W. koszty procesu, w tym koszty zastępstwa procesowego oraz nakazuje pobrać od powoda R. T. na rzecz Skarbu Państwa należne kwoty tytułem opłat, których powód nie miał obowiązku uiścić oraz tytułem wydatków, które tymczasowo poniósł Skarb Państwa, przy czym szczegółowe ich wyliczenie pozostawia referendarzowi sądowemu po uprawomocnieniu się orzeczenia.

Sygn. akt XXVI GC 699/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 31 lipca 2015 r. powód – R. T. – wniósł o ustalenie nieistnienia uchwały nr (...) zwyczajnego walnego zgromadzenia spółki (...) S.A. w W. z dnia 30 czerwca 2015r. w przedmiocie nieudzielenia absolutorium M. N. za okres pełnienia funkcji Prezesa Zarządu od dnia 1.01.2014r. do dnia (...).11.2014r., ewentualnie o stwierdzenie jej nieważności, ewentualnie o jej uchylenie.

Uzasadniając swoje żądanie Powód wskazał, że pomiędzy akcjonariuszami Spółki, tj. (...) S.A. ((...)) i jej spółką zależną (...) Finanse sp. z o.o. ((...)) zbywającymi akcje Spółki a nabywcami akcji Spółki, tj. (...) z siedzibą w L. (

(...), (...) z siedzibą w L. (...), która następnie zbyła akcje na rzecz (...) sp. z o.o. (...) z siedzibą w W. (...) zostało zawarte porozumienie, o którym zgodnie z ustawą o ofercie podmioty mające uczestniczyć w porozumieniu powinny powiadomić rynek kapitałowy oraz Komisję Nadzoru Finansowego („KNF”). Wobec braku notyfikacji rzekomego porozumienia Powód twierdzi, że (...), (...) oraz (...) z pozostałych akcji, których nie sprzedał, utracili na podstawie ustawy o ofercie prawo głosu z akcji. Zdaniem Powoda członkowie porozumienia dalej działają porozumieniu, miały o tym świadczyć: sposób głosowania na Nadzwyczajnym Walnym Zgromadzeniu Spółki z dnia 8.04.2015 r. („NWZ z 8.04.2015 r.”) oraz na Zgromadzeniu na którym została podjęta Zaskarżona uchwała, tj. na Zwyczajnym Walnym Zgromadzeniu Spółki z dnia 30.06.2015 r. (... z 30.06.2015 r.” albo „Zgromadzenie”).

Uzasadniając istnienie porozumienia pomiędzy (...) a (...), powód wskazał na to, że jego zdaniem od września 2014 r. działały one w porozumieniu z kolejnymi podmiotami – (...), (...), (...) i (...), a także przedstawił domniemany przez siebie sposób działania oraz cel wskazanych spółek. Zamierzonym efektem ich starań miało być przejęcie kontroli nad spółką oraz zaszkodzenie M. N. dotychczasowemu prezesowi zarządu.

Zdaniem powoda ma on interes prawny w dochodzeniu powództwa o ustalenie, gdyż posiada pakiet akcji pozwanej spółki, a jako akcjonariusz ma interes prawny w ustaleniu, czy przedmiotowa uchwała została podjęta przez (...). W obecnej sytuacji w ocenie powoda istnieje niepewność prawna co do tego czy uchwała została podjęta, czy uchwałę można uznać za czynność prawną walnego zgromadzenia spółki (pozew – k. 2-61).

W odpowiedzi na pozew z dnia 7 września 2015 r. pozwana wniosła o oddalenie powództwa w stosunku do żądania głównego i obu ewentualnych. Wskazała, że pomiędzy jej akcjonariuszami nie istnieje porozumienie, którego niezgłoszenie mogłoby skutkować sankcją z art. 89 u.o.o.p. Podniosła przy tym, że najważniejsi z akcjonariuszy – (...) oraz (...) – głosowali odmiennie w kluczowych dla spółki kwestiach, zaś trzeci, to jest (...), w ogóle nie brał udziału w przedmiotowym NWZ. Odnosząc się do twierdzeń, w myśl których o istnieniu porozumienia świadczyć ma niedochodzenie przez jej – rzekomo działający w interesie jego stron – zarząd wymagalnych wierzytelności od (...) i jej spółki zależnej (...), pozwana wskazała, że toczy przeciwko obu tym podmiotom postępowania egzekucyjne.

Co do nie zawarcia przez (...) oraz (...) umowy sprzedaży akcji z powodem, strona pozwana wskazała, że spółki (...) zaoferowały wyższą cenę, a twierdzenia strony przeciwnej o gorszych warunkach płatności i zabezpieczenia owych transakcji nie są poparte żadnym materiałem dowodowym.

Pozwana wskazała też, że jej zdaniem strona powodowa nie wykazała należyte posiadania interesu prawnego w dochodzeniu będącego przedmiotem niniejszej sprawy powództwa o ustalenie (odpowiedź na pozew – k. 611-852).

Repliką z dnia 22 października 2015 r. powód powtórzył swoje stanowisko, a także odniósł się do argumentów pozwanej. Wskazał, że posiada interes prawny w dochodzeniu objętego pozwem roszczenia, gdyż stanowisko przeciwne oznaczałoby, iż sankcja z art. 89 u.o.o.p. byłaby zbyt słaba.

Odnosząc się do kwestii porozumienia akcjonariuszy, powód wskazał, że kluczowe jest istnienie ustaleń łączących (...) z (...). To bowiem te podmioty doprowadzić mogły podczas zgromadzenia pozwanej do podjęcia zaskarżonej uchwały. Rozwinął przy tym twierdzenia na okoliczność tego, że porozumienie to ma swoje źródła we wrześniu 2014 r., kiedy to (...) wraz ze swoją spółką zależną zbyły akcje (...) na rzecz cypryjskich spółek (...), a nie – wbrew umowie przedwstępnej – M. N. (replika – k. 860 - 880).

W dalszym toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska. Powód w niniejszym postępowaniu skupił się na wykazywaniu zawarcia porozumienia i jak wskazał pełnomocnik Powoda na rozprawie z dnia 13.11.2017 r. argumentacja ta przemawia za stwierdzeniem nieważności zaskarżonej uchwały. Zdaniem Powoda akcjonariusze Spółki zawarli porozumienie, co do prowadzenia trwałej polityki wobec Spółki oraz co do nabywania akcji Spółki.

Pozwana powtórzyła argumentację z odpowiedzi na pozew, a także wskazała, iż według doktryny nie każdy przejaw współdziałania akcjonariuszy może być traktowany jak porozumienie, którego istnienie postuluje powód. Niezależnie

od tego wskazała, że z okoliczności sprawy wynika, iż żadnego rodzaju porozumienia nie było, a podmioty, które zdaniem strony powodowej miały je stworzyć, zachowywały się względem spółki w odmienny sposób.

W dalszym toku sprawy stanowiska stron nie uległy istotnym zmianom.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na wstępie zaznaczyć należy, iż stan faktyczny niniejszej sprawy jest zbieżny ze stanem faktycznym ustalonym przez tut. Sąd w postępowaniu XXVI GC 427/15, w związku z tym został on przedstawiony w niniejszej sprawie w tożsamy sposób, a dodatkowo uzupełniony został o zdarzenia dotyczące podjęcia uchwały nr (...) na ZWZ w dniu 30.06.2015r. istotne z uwagi na zakres rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

(...) S.A. jest spółką publiczną, a jej akcje znajdują się w obrocie na rynku NewConnect. Powód jest akcjonariuszem spółki (okoliczności bezsporne, statut spółki (...) k. 91, dokument informacyjny (...) k. 102).

W czasie wprowadzania akcji (...)do obrotu na rynku regulowanym największym akcjonariuszem był (...), który posiadał (...) akcji. Drugi pod tym względem był M. N. (okoliczność bezsporna, świadectwo depozytowe, raport bieżący spółki nr (...)).

W dniu 10 marca 2013 r. (...) poprzez aport wniósł do swojej spółki zależnej – (...) (...)akcje (...), stanowiące (...) kapitału zakładowego Spółki. Akcje wyceniono na (...) zł za sztukę. (...) była jedynym wspólnikiem (...). (raport bieżący (...) nr (...) z 18 marca 2014 r. zał. Nr 13 do pozwu, raport bieżący (...) nr (...) z 18 marca 2014 r. zał. Nr (...), informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców KRS (...) zał. Nr 16).

W okresie od 3 czerwca 2014 r. do 10 lipca 2014 r. (...) nabył obligacje (...) oraz jej spółki zależnej ((...)) o łącznej wartości (...) złotych oraz pożyczył (...) (...) złotych (raport bieżący – zał nr 17).

Wcześniej (...) wyemitował obligacje o wartości (...) zł, które miały zostać wykupione 13 kwietnia 2015 r. (informacja o debiucie).

W dniu 11 lipca 2014 r. M. N. zawarł z (...) oraz (...) umowę przedwstępną nabycia wszystkich akcji (...) posiadanych przez te spółki (umowa przesłana przez (...) k. 1527 i egz. złożony przez powoda – k. 1864).

Na podstawie umowy przyrzeczonej miał on nabyć łącznie (...) akcji, które stanowiły łącznie (...) kapitału zakładowego. Ich łączna cena wynosić miała (...) zł, a pierwsza transza trafić miała do M. N. w terminie do 30 września 2014 r. (artykuł – zał nr 18). Umowa przewidywała płatność w ratach (raport bieżący nr (...), raport bieżący nr (...) zał nr 26).

Umowa z 11 lipca 2014 r. nie została wykonana. W ostatnich dniach września, w związku z nieposiadaniem przez M. N. wystarczających środków finansowych na sfinalizowanie transakcji, zainteresowana nabyciem akcji (...) spółka (...) zwróciła się do (...) z prośbą o sfinansowanie zakupu. Fundusz udzielił pożyczki, gdyż według ówczesnej wiedzy jego zarządu była to bezpieczna i potencjalnie bardzo korzystna inwestycja. Współpracował też wcześniej z (...) w podobnej inwestycji. Umowa zabezpieczona była zastawem na przedmiotowych akcjach (zeznania świadka M. J. – k. 1647v-1648).

Jak wynika z przedłożonej przedwstępnej umowy zbycia akcji z M. N., to ta umowa przedwstępna była mniej korzystna niż transakcja z (...) i (...). M. N. miał nabyć akcje za (...)zł, tymczasem (...) sprzedał akcje za (...) zł. Ponadto umowy z nabywcami akcji (...) i (...) były odpowiednio zabezpieczone, gdyż zastaw na akcjach był wystarczający, tymczasem z przedłożonej umowy przedwstępnej z M. N. wynika, że sprzedaż dla niego akcji była w ogóle nie zabezpieczona. W § 9 ust. 1 umowa przedwstępna zawierała jedynie zobowiązanie M. N. do niesprzedawania akcji przed zapłatą całości ceny. Gdyby jednak M. N. sprzedał takie akcje osobie trzeciej wbrew ww. zobowiązaniu, to nabywcę akcji chroniłaby dobra wiara. Z przedłożonej umowy wynika, że cena I i cena II miały być uiszczone do dnia 31.08.2015 r., a więc zapłata za akcje miała nastąpić dopiero za rok od zawarcia umowy przyrzeczonej. Zatem również z tego powodu uznać należy, że umowa z M. N. była mniej korzystna niż (...) i (...).

W dniu 30 września 2014 r. rozpoczęło się (...), w którego porządku obrad zostało przewidziane m.in. podjęcie uchwały w sprawie zmian w Radzie Nadzorczej (ogłoszenie o zwołaniu NWZ – zał 20, raport bieżący nr (...) – zał 19). W zgromadzeniu wzięło udział czterech akcjonariuszy posiadających ponad (...)głosów – powód, (...), (...), a także, nieistotny dla niniejszego postępowania, kolejny podmiot inwestycyjny. Pierwszego dnia nie podjęto żadnych uchwał o charakterze merytorycznym oraz ogłoszono przerwę do 2 października 2014 r. (okoliczności bezsporne, raporty bieżące nr (...) zał. 22 oraz (...) zał 23).

W dniu 1 października 2014 r. spółki (...) nabyły od (...) akcje (...). Spółka (...) nabyła (...) akcji stanowiących (...) kapitału zakładowego, natomiast (...) nabyła (...) akcji. W obu przypadkach cena wynosiła (...) zł za akcję (raporty bieżące).

Następnie, 2 października 2014 r. spółka poinformowała, że nie doszło do zawarcia umowy przyrzeczonej z M. N.. Ponadto M. N. oświadczył, iż bezskutecznie wezwał (...) do jej wykonania (raport bieżący nr (...) zał 24).

Od 2 października rozpoczął się bardzo silny spadek kursu akcji (...). W ciągu jednego dnia spadł on o około 30%, następnie zaś z poziomu oscylującego między (...)a (...)zł zmniejszył się do niespełna jednego złotego (okoliczność bezsporna, artykuł, wydruk historii kursu). Spadek ceny związany był z ujawnieniem przez media problemów wewnętrznych (...), związanych głównie z osobą powoda (zeznania świadka M. J. – k. 1647v - 1648).

W dniu 2 października 2014 r. w (...) dokonały się istotne zmiany kadrowe. Wymieniono członków Rady Nadzorczej, ta zaś zawiesiła w sprawowaniu funkcji dotychczasowego prezesa, którym był powód i powołała dwóch nowych członków zarządu: R. B. (1) oraz J. C.. Nowymi członkami Rady Nadzorczej zostali M. J., E. S., A. Z., C. G. oraz R. B. (2). Członkowie Rady Nadzorczej: M. J., C. G. oraz E. S. pełnili również funkcje w (...) S.A. (okoliczności bezsporne, artykuł, raport bieżący nr (...) nr (...), raport bieżący nr (...), protokoły z posiedzeń RN).

W dniu 3 października 2014 r. (...) nabyła od (...) (...)akcji (...) w transakcji poza rynkiem regulowanym. Były to papiery tożsame z tymi, których nabycie przez (...) finansowała wcześniej pożyczką (okoliczności bezsporne, raport bieżący (...) S.A. nr (...) z dnia 4 października 2014 r.). Nabyła je od tej spółki za pośrednictwem domu maklerskiego po cenie (...) zł za akcję (zlecenia (...)– k. 1546 i nast.).

W dniu 2 października 2014 r. odbyło się posiedzenie rady nadzorczej (...) S.A. w nowym składzie, na którym rada podjęła ustaliła liczbę członków zarządu spółki na 4 osoby, powołała nowych członków zarządu spółki oraz podjęła uchwałę w przedmiocie zawieszenia M. N. w pełnieniu przez niego obowiązków członka zarządu (...) S.A. oraz prezesa zarządu spółki z ważnego powodu w postaci podejrzenia istnienia potencjalnego konfliktu interesów pomiędzy nim a spółką na okres do 31 października 2014 r.

Okoliczność bezsporna a ponadto dowody: raport bieżący (...) S.A. nr (...) z dnia 2 października 2014 r.; odpis uchwały Rady Nadzorczej (...) S.A. nr 2014/10/02/03; raport bieżący (...) S.A. z dnia 3 października 2014 r. nr (...), ustalenia w sprawie XXVI GC 1094/14;

W dniu 2 października 2014 r. M. N. dokonał przelewu środków pieniężnych w kwocie (...) zł z rachunku bankowego (...) S.A. na swój prywatny rachunek bankowy tytułem: (...). Wpłaty tej dokonał z obawy przed tym, że – w jego ocenie – nie zostaną jemu wypłacone należne świadczenia, bowiem doszło do wrogiego przejęcia spółki. Po powzięciu informacji o dokonanych przelewie, spółka zablokowała M. N. dostęp do rachunków bankowych spółki a następnie, w dniu 6 października 2015 r. wezwała go do przekazania znajdującej się w jego posiadaniu dokumentacji spółki, do złożenia wyjaśnień odnośnie podjętych działań w spółce a także do zwrotu wypłaconej kwoty (...) zł.

Okoliczność bezsporna a ponadto dowody: potwierdzenie transakcji; informacja prasowa; protokół z posiedzenia Rady Nadzorczej z 6 października 2014 r.; ustalenia w sprawie XXVI GC 1094/14;

W dniu 16 października 2015 r. (...) S.A. w W. wystąpił do M. N. z ostatecznym wezwaniem do zwrotu kwoty (...) zł oraz dokumentacji spółki. W odpowiedzi na wezwanie, M. N. wskazał, że nie został poinformowany o przyczynie

zawieszenia w czynnościach prezesa zarządu spółki oraz że wypłacona przez niego kwota stanowi zaliczkę na poczet przyszłych świadczeń pieniężnych, wynikających z Umowy o powołanie do zarządu z dnia 30 października 2012 r. Ponadto, w piśmie datowanym na dzień 3 listopada 2014 r. M. N. oświadczył, że potrąca kwotę 50.000,00 zł tytułem należnego jemu wynagrodzenia za miesiąc październik 2014 r. z zaliczki przelanej na swój rachunek bankowy.

Okoliczność bezsporna a ponadto ustalenia w sprawie XXVI GC 1094/14;

Na mocy uchwały rady nadzorczej (...) S.A. z dnia 24 października 2014 r. przedłużono okres zawieszenia M. N. w czynnościach członka zarządu spółki do 31 stycznia 2015 r. W dniu 14 listopada 2014 r. rada nadzorcza (...) S.A. podjęła uchwałę w przedmiocie odwołania M. N. ze składu zarządu spółki.

Dowód: odpis uchwały Rady Nadzorczej nr 2014/10/24/01; odpis protokołu z posiedzenia Rady Nadzorczej z dnia (...) listopada 2014 r.; ustalenia w sprawie XXVI GC 1094/14;

W piśmie (...) S.A. z 14 listopada 2014 r., skierowanym do M. N. wskazano, że nie miał on podstaw do pobierania zaliczek na poczet świadczeń wynikających z umowy a także, że nie jest możliwe dokonywanie przez niego jakichkolwiek potrąceń z uwagi na brzmienie art. 505 k.c. Wskazano również, że spółka nie jest zobowiązana do uiszczenia odszkodowania w przypadku odwołania z funkcji prezesa zarządu, albowiem postanowienia umowne w tym zakresie są nieważne. Rada nadzorcza, ustalając warunki zatrudnienia i wynagrodzenia M. N., nie przyznała jemu w swojej uchwale prawa do otrzymania jakichkolwiek świadczeń należnych w przypadku odwołania.

Jednocześnie rada nadzorcza pogłębiała wiedzę o sytuacji finansowej spółki i rzeczywistym stanie jej aktywów.

Dowód: zeznania świadka R. B. (2), zeznania reprezentanta pozwanej J. C.;

W dniu 10 marca 2015 r. (...) opublikowała raport bieżący nr (...), który zawierał ogłoszenie o zwołaniu (...) na (...) kwietnia 2015 r. W ramach porządku obrad wskazane zostały sprawy takie jak: podjęcie uchwał w sprawie kontynuacji działalności spółki, podwyższenie kapitału zakładowego, zmiany w statucie, roszczenia o naprawienie szkody wyrządzonej przy sprawowaniu zarządu, a także odwołania i powołania członków zarządu oraz rady nadzorczej spółki (okoliczność bezsporna, raport bieżący nr (...) z 10 marca 2015 r. - ogłoszenie o NWZ, załączniki: ogłoszenie o zwołaniu NWZ, projekty uchwał).

Na powyższe NWZ zarejestrowało się łącznie 9 akcjonariuszy, zaś wzięło w nim udział sześć podmiotów, które dysponowały następującą liczbą akcji:

- 1) W. G. – (...)
- 2) A. R. – (...)
- 3) R. K. –(...)
- 4) (...) sp. z o.o. (...) w W. –(...)
- 5) M. N. – (...)
- 6) (...) S.A. w W. – 1 370 213 (okoliczności bezsporne, lista osób uprawnionych do udziału w walnym zgromadzeniu spółki, lista obecności).

Przedmiotem obrad Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia (...) w dniu 8 kwietnia 2015 r. było m.in. podjęcie uchwał w sprawie odwołania Członków Zarządu Spółki (pkt 9) oraz podjęcie uchwał w sprawie zmian w Radzie Nadzorczej Spółki (pkt 10), a także podjęcie uchwały w sprawie podwyższenia kapitału zakładowego Spółki w drodze emisji akcji zwykłych na okaziciela z wyłączeniem prawa poboru dotychczasowych akcjonariuszy (pkt 11). Za odwołaniem Zarządu oraz Rady Nadzorczej (...) oddano po 891 835 głosów, zaś przeciwko podjęciu tych uchwał – po 2 792 571. Przeciwko podjęciu uchwał głosowała jedynie (...). Wobec tego przewodniczący stwierdził ich niepodjęcie (

okoliczności bezsporne, protokół NWZ (...) z 8 kwietnia 2015 r., wyrok w sprawie XXVI GC 427/15 Sądu Okręgowego w Warszawie).

(...) oraz (...) głosowały odmiennie co do podwyższenia kapitału zakładowego (...) na (...) z (...) kwietnia 2015 r. Na kwietniowym zgromadzeniu spółki różniły się także w kwestii odwołania dotychczasowego zarządu – (...) głosowała „za”, zaś (...) „przeciw” oraz odwołania Rady Nadzorczej – (...) głosowała „przeciw”, natomiast (...) wstrzymała się od głosu (raport zbiorczy z głosowania na NWZ, załącznik do raportu bieżącego z uchwałami podjętymi na NWZ, protokół NWZ).

W dniu 8 kwietnia 2015 r., w trybie art. 393 pkt 2 k.s.h. podjęta została przez zgromadzenie (...) S.A. uchwała nr (...) w przedmiocie wyrażenia zgody na dochodzenie w drodze sądowej roszczeń wobec M. N. o naprawienie szkody.

Dowód: protokół nadzwyczajnego walnego zgromadzenia z dnia 8 kwietnia 2015 r.

Po NWZ z 8 kwietnia 2015 r. Rada Nadzorcza (...) działała w dalszym ciągu, bez natychmiastowych zmian w składzie osobowym (okoliczność bezsporna).

W dniu 13 kwietnia 2015 r. spółka (...) poinformowała, że nie wypełni na czas swoich zobowiązań wynikających z wyemitowanych obligacji. Wyjaśniła, że celem spełnienia tych świadczeń jej spółka zależna – (...) zbyła akcje (...) na rzecz (...) oraz (...), jednak spółki te nie uregulowały płatności. (...) wskazał przy tym, że transakcje te zabezpieczone były zastawem na przedmiotowych akcjach, a brak zapłaty wiąże się z drastycznym spadkiem wartości akcji (...) związanym z publikacjami prasowymi dotyczącymi spółki zależnej (...) oraz powoda. Spółka poinformowała również, że prowadzi z nabywcami akcji rozmowy dotyczące zapłaty (raport bieżący).

W kwietniu oraz maju 2015 r. (...) prowadziła czynności egzekucyjne przeciwko (...) oraz (...) w związku z udzielonym im wcześniej finansowaniem w postaci obligacji oraz umowy pożyczki (zajęcia w postępowaniu egzekucyjnym).

(...) (...) od kwietnia 2014 r. za pośrednictwem swojej spółki zależnej (...) – była akcjonariuszem (...). W wyniku dalszego nabywania akcji tej spółki, 29 maja 2014 r. posiadały już one łącznie 15,65% ogólnej liczby głosów i tym samym były największym akcjonariuszem (raporty bieżące).

W dniu 30 czerwca 2015 r. odbyło się (...) (protokół (...) z 30.06.2015r. – k. 939 – 956 Tom V).

Przedmiotem Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia (...) S.A. z 30 czerwca 2015 r. było zatwierdzenie sprawozdania z działalności (...) za 2014 r., zatwierdzenie sprawozdania finansowego (...) za 2014 r., pokrycie straty za rok obrotowy 2014, zatwierdzenie sprawozdania z działalności Grupy (...) S.A. za 2014 r., zatwierdzenie skonsolidowanego sprawozdania finansowego Grupy (...) za rok obrotowy 2014, absolutorium dla członków Zarządu z wykonania przez nich obowiązków w 2014 r. oraz absolutorium dla członków Rady Nadzorczej z wykonania przez nich obowiązków w 2014 r. (protokół ZWZ (...) z 30 czerwca 2015 r. – k. 939 i nast.).

W przedmiocie uchwały w sprawie zatwierdzenia sprawozdania z działalności (...) S.A. za rok 2014 oraz uchwały w sprawie zatwierdzenia sprawozdania finansowego (...) S.A. za 2014 r. oddano 2.792.571 głosów „za”, 918.004 głosów „przeciw”, natomiast 1.370.213 głosów „wstrzymujących się” (protokół ZWZ z 30 czerwca 2015 r. – k. 939).

(...) i (...) głosowały odmiennie co do kwestii zatwierdzenia sprawozdania z działalności spółki w roku 2014, zatwierdzenia sprawozdania finansowego za ten rok, zatwierdzenia sprawozdania finansowego grupy (...) za 2014, zatwierdzenia skonsolidowanego sprawozdania finansowego grupy (...) za ten rok, a także co do udzielenia absolutorium jednemu z członków Rady Nadzorczej (załącznik do raportu bieżącego z uchwałami podjętymi na ZWZ, protokół ZWZ z 30.06.2015r.).

W dniu 1 września 2015 r. zarząd (...) złożył wniosek o ogłoszenie upadłości układowej spółki (raport bieżący, okoliczność bezsporna).

We wrześniu 2015 r., wobec niemożności dokapitalizowania spółki (...) przez podwyższenie kapitału zakładowego, spółka powiązana kapitałowo z akcjonariuszką (...) – (...) – nabyła od banku (...), największego wierzyciela pozwanej, wierzytelności wobec (...), a następnie, w celu umożliwienia jej restrukturyzacji, odroczyła ich termin płatności (raport bieżący).

(...) podjęła kroki w celu uzyskania od ubezpieczyciela powoda odszkodowania za straty, jakie poniosła w związku z tym, iż będąc jej prezesem objął obligacje (...) i (...) oraz pożyczył im znaczną kwotę bez otrzymania odpowiedniego zabezpieczenia (raport bieżący).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w oparciu o: dokumenty znajdujące się w aktach sprawy, dołączonych do pozwu, dokumentów załączonych do odpowiedzi na pozew, dokumentów załączonych do pisma powoda stanowiącego replikę na odpowiedź na pozew oraz dokumentów załączonych do dalszych pism przygotowawczych stron, ponadto z dokumentów składanych przez wezwane do tego podmioty trzecie, tj. (...) S.A., (...) sp. z o.o. (...) oraz (...). Ponadto w oparciu o dokumenty urzędowe w postaci orzeczeń w sprawach XXVI GC 1094/14 i XXVI GC 427/15 zakończonych nieprawomocnie orzeczeniami wydanymi przed tut. Sądem.

Sąd dopuścił i przeprowadził dowód z zeznań świadków R. B. (2), M. S., M. J., A. F..

Zeznania świadka R. B. (2) nie miały istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy. Świadek zeznawał wprawdzie na okoliczność przebiegu Walnego Zgromadzenia w kwietniu 2015 r. jednakże nie pamiętał jak akcjonariusze głosowali nad uchwałą w sprawie odwołania członków Rady Nadzorczej. Świadek opisywał jak stopniowo jako członek rady nadzorczej zdobywał wiedzę o wyprowadzeniu pieniędzy i dokumentacji ze spółki przez M. N., o rzeczywistej sytuacji finansowej spółki. W czerwcu 2015r., gdy podjęto na zgromadzeniu uchwałę w przedmiocie nieudzielenia absolutorium M. N. świadek zeznał, iż nie był tym zdziwiony w zaistniałym stanie faktycznym w związku z ujawnionymi nieprawidłowościami w funkcjonowaniu spółki gdy prezesem zarządu był M. N. oraz sytuacją finansową spółki w jakiej rzeczywiście się ona znajdowała.

Zeznania świadka M. S. nie były przydatne dla rozstrzygnięcia, świadek nie pamiętał wielu okoliczności, na które był przesłuchiwany.

Zeznania świadka M. J. przydatne były dla ustalenia okoliczności dotyczących finansowania przez fundusz inwestycyjny zakupu przez (...) akcji (...). Z zeznań świadka wynikało, że (...) osiągała wówczas ogromne zyski, na rachunkach posiadała (...) zł, wobec czego pożyczka (...) zł wydawała się być bezpieczną inwestycją. Świadek zeznał, że M. N. nie udało się zdobyć pieniędzy na zakup akcji, wobec czego do transakcji przystąpiła spółka (...).

Zeznania świadka A. F. nie były przydatne dla ustalenia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Świadek jest prezesem zarządu spółki (...) od 1 października 2014 r., jednak nie była obecna na Walnym Zgromadzeniu w październiku 2014 r., wyjaśniła że nie zna przyczyn i okoliczności zmian w Radzie Nadzorczej.

Sąd dopuścił i przeprowadził dowód z przesłuchania stron.

Powód R. T. podając przyczyny wytoczenia powództwa wskazał, że była to chęć ustalenia, czy podmioty takie jak (...), (...), (...), (...) działały w porozumieniu i czy miały plan przejęcia spółki oraz czy spadek kursu akcji to efekt powodzenia czy niepowodzenia tego planu – zeznania te potwierdziły brak interesu prawnego w jego wytoczeniu.

Za stronę pozwaną sąd przesłuchał członków zarządu pozwanej R. B. (1) i J. C.. Zeznania R. B. (1) nie wniosły informacji istotnych z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy.

W imieniu pozwanej zeznania składał również członek zarządu J. C., którego wyjaśnienia dotyczyły głównie powiązań osobowych i kapitałowych pomiędzy spółkami: (...) S.A., (...), (...), (...) oraz (...) (...). Przedstawiciel strony wyjaśniał również okoliczności transakcji zbycia akcji (...) na przełomie września i października 2014 r. oraz historii kursu akcji pozwanej Spółki. Istotne były również jego wyjaśnienia dotyczące głosowania przez akcjonariuszy nad uchwałą o

podwyższeniu kapitału zakładowego (...) S.A. Wyjaśnił bowiem, że istniała potrzeba pozyskania środków na spłatę kredytów bankowych i zobowiązań z tytułu VAT, aby ratować spółkę od upadłości, a (...) nie głosowała za podjęciem tej uchwały. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom strony pozwanej, mając na uwadze pomocniczy i subsydiarny charakter tego dowodu. Wyjaśnienia reprezentanta strony pozwanej były bowiem zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie i tworzyły z nim logiczny oraz spójny obraz stanu faktycznego sprawy.

Sąd dopuścił wniosek powoda o przedstawienie umowy przedwstępnej sprzedaży akcji Spółki z dnia 11 lipca 2014 r. zawartej z M. N., a (...). Z przedłożonego dokumentu wynika, iż transakcja między (...) a (...) i (...) była lepiej zabezpieczona i korzystniejsza z punktu widzenia gwarancji zapłaty ceny.

Natomiast z przedłożonej umowy przedwstępnej z M. N. wynika, że to jego umowa była mniej korzystna. M. N. miał nabyć akcje za (...)zł, tymczasem (...) sprzedał akcje za (...)zł. Powód zarzucał, że umowy z nabywcami akcji (...) i (...) były nieodpowiednio zabezpieczone, gdyż zastaw na akcjach był niewystarczający, tymczasem z przedłożonej umowy przedwstępnej z M. N. wynika, że sprzedaż dla niego akcji była w ogóle nie zabezpieczona. W § 9 ust. 1 umowy przedwstępnej zawarte było jedynie zobowiązanie M. N. do niesprzedawania akcji przed zapłatą całości ceny. Gdyby bowiem M. N. sprzedał takie akcje osobie trzeciej wbrew ww. zobowiązaniu, to nabywcę akcji chroniłaby dobra wiara. Co istotne z przedłożonej umowy wynika, że cena I i cena II miały być uiszczone do dnia 31.08.2015 r., a więc zapłata za akcje miała nastąpić dopiero za rok od zawarcia umowy przyrzeczonej. Trudno zatem również z ww. powodu uznać, że umowa z M. N. była bardziej korzystna niż (...) i (...).

Powód nie wnosi już tego dowodu na okoliczność, że umowa ta była bardziej korzystna niż umowy z (...) i (...), gdyż z jej treści płynie odmienny wniosek, ale wnosił obecnie o dopuszczenie tej umowy na okoliczność naruszenia umowy przedwstępnej z M. (...) iewęłowski. Bez wątplenia jednak taka okoliczność nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, albowiem jeśli umowa taka naruszałaby jego prawa to co najwyżej M. N. miałby roszczenie o odszkodowanie wobec (...). Tymczasem w niniejsze postępowanie dotyczy zupełnie innego roszczenia.

Sąd dopuścił dowód z dokumentów przedłożonych przez (...) S.A. zleceń kupna i sprzedaży akcji (...) S.A. wystawionych przez (...) oraz (...) jednak wskazane w tym punkcie dokumenty nie miały istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 227 k.p.c.).

Znacząca część okoliczności była między stronami bezsporna, wobec czego Sąd ustalił je w oparciu o art. 229 k.p.c. i art. 230 k.p.c.

Sąd nie analizował szczegółowo dowodów pod kątem powiązań powołanych w październiku 2014 r. członków organów (...) z innymi spółkami, w szczególności (...) oraz (...). Ewentualne ustalenie istnienia więzi kapitałowych czy osobowych nie miałyby bowiem – w świetle zgromadzonego materiału i przyjętej oceny prawnej - znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie, zarówno w zakresie roszczenia głównego, jak też dwóch żądań ewentualnych.

Powód dochodzi w niniejszym procesie ustalenia nieistnienia uchwały nr (...) zwyczajnego walnego zgromadzenia spółki (...) S.A. w W. z dnia 30 czerwca 2015r. w przedmiocie nieudzielenia absolutorium M. N. za okres pełnienia funkcji Prezesa Zarządu od dnia 1.01.2014r. do dnia 14.11.2014r., ewentualnie o stwierdzenie jej nieważności, ewentualnie o jej uchylenie.

Uzasadniając swoje żądanie Powód wskazał, że pomiędzy akcjonariuszami Spółki, tj. (...) S.A. i jej spółką zależną (...) Finanse sp. z o.o. zbywającymi akcje Spółki a nabywcami akcji Spółki, tj. (...) z siedzibą w L. (...), (...) z siedzibą w L. (...), która następnie zbyła akcję na (...) sp. z o.o. (...) z siedzibą w W. (...) zostało zawarte porozumienie, o którym zgodnie z ustawą o ofercie podmioty mające uczestniczyć w porozumieniu powinny powiadomić rynek kapitałowy

oraz Komisję Nadzoru Finansowego . Wobec braku notyfikacji rzekomego porozumienia Powód twierdzi, że (...), (...) oraz (...) z pozostałych akcji, których nie sprzedał, utracili na podstawie ustawy o ofercie prawo głosu z akcji. W ocenie powoda członkowie porozumienia dalej działają porozumieniu, miały o tym świadczyć: sposób głosowania na Nadzwyczajnym Walnym Zgromadzeniu Spółki z dnia 8.04.2015 r. oraz na Zgromadzeniu na którym została podjęta Zaskarżona uchwała, tj. na Zwyczajnym Walnym Zgromadzeniu Spółki z dnia 30.06.2015 r. ((...) z 30.06.2015 r.").

Uzasadniając istnienie porozumienia pomiędzy (...) a (...), powód wskazał na to, że jego zdaniem od września 2014 r. działały one w porozumieniu z kolejnymi podmiotami – (...) (...), (...), (...) i (...), a zamierzonym efektem ich starań miało być przejęcie kontroli nad spółką oraz zaskodzenie M. N. dotychczasowemu prezesowi zarządu.

Według twierdzeń powoda akcjonariusze większościowi Spółki, tj. (...) oraz (...) byli w czasie NZW i ZWZ (...) objęci z mocy prawa sankcją zakazu wykonywania prawa głosu, o której mowa w art. 89 ustawy z 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych. Prawidłowe zastosowanie sankcji z art. 89 ust. 3 ustawy o ofercie przez przewodniczącego (...) prowadziłoby do konieczności stwierdzenia przez niego, że uchwała o nieudzieleniu absolutorium M. N. nie została powzięta.

W ocenie Sądu, kluczową kwestią było to, czy podczas NZW, a następnie (...) akcjonariusze Spółki tj. (...) oraz (...) byli objęci sankcją zakazu wykonywania prawa głosu. Powód wskazał, że fakt objęcia największych akcjonariuszy pozwanej tj. (...) oraz (...) sankcją zakazu wykonywania prawa głosu wynika z naruszenia przez nich obowiązków informacyjnych, mających podstawę w art. 66 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 87 ust. 1 pkt 5 i 6 ustawy o ofercie. Według niego, (...) oraz podmioty wobec niej dominujące zawarły bowiem porozumienie z (...), obejmujące co najmniej nabywanie akcji oraz głosowanie na NZW Spółki z 30 września 2014 r. W czasie zawarcia tego porozumienia posiadały one wspólnie akcje (...), które powodowały przekroczenie przez nie progów ogólnej liczby głosów wskazanych w art. 66 ust. 1 pkt 1 ustawy o ofercie. Argumentował dalej, że w związku z tym, po stronie (...) oraz (...) powstał obowiązek powiadomienia spółki oraz Komisji Nadzoru Finansowego o zawarciu porozumienia oraz o przekroczeniu łącznie progu 33,3% ogólnej liczby głosów. Jednakże akcjonariusze nie wykonali tego obowiązku, z tego względu ma do nich zastosowania sankcja z art. 89 ust. 1 ustawy o ofercie, polegająca na zakazie wykonywania prawa głosu ze wszystkich posiadanych przez nich w trakcie trwania porozumienia akcji (...). Powód przytoczył szereg okoliczności, które w jego ocenie potwierdzały fakt zawarcia przez (...) oraz (...) porozumienia, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 5 ustawy o ofercie, także niedopełnienia przez nich obowiązków informacyjnych z tym związanych. Według niego porozumienie dotyczyło nabywania akcji (...) oraz prowadzenia trwałej polityki wobec spółki.

Podsumowując, powód swoją główną argumentację oparł na twierdzeniu, że pomiędzy akcjonariuszami Spółki, tj. pomiędzy (...) S.A. i jej spółką zależną (...) Finanse sp. z o.o. zbywającymi akcje Spółki, a nabywcami akcji Spółki, tj. (...) ((...)), (...) ((...)), która następnie zbyła akcje na (...) sp. z o.o. (...) zostało zawarte porozumienie, o którym zgodnie z ustawą o ofercie publicznej podmioty mające uczestniczyć w porozumieniu powinny powiadomić rynek kapitałowy oraz (...).

Pozwana w toku procesu podnosiła zarzuty braku porozumienia akcjonariuszy co do prowadzenia trwałej polityki wobec spółki, braku porozumienia co do zgodnego głosowania na walnych zgromadzeniach oraz braku porozumienia co do nabywania akcji Spółki, a więc braku porozumienia w rozumieniu ustawy o ofercie.

Podsumowując, sporne w niniejszej sprawie było, czy pomiędzy (...) S.A. oraz (...) sp. z o.o. (...) istniało porozumienie co do nabywania akcji (...) oraz prowadzenia trwałej polityki wobec spółki. Istnienie bowiem takiego porozumienia, nakładałoby na te podmioty obowiązki informacyjne wobec Spółki oraz KNF, których nie zrealizowanie prowadziłoby do objęcia akcjonariuszy zakazem wykonywania prawa głosu na walnym zgromadzeniu akcjonariuszy. Tym samym nieuwzględnienie głosów akcjonariuszy objętych zakazem skutkowałoby tym, że uchwała dotycząca nieudzielenia absolutorium M. N. nie została by podjęta. W konsekwencji, istotne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy było ustalenie, czy pomiędzy akcjonariuszami doszło do zawarcia porozumienia, w jakiej formie i o jakiej treści oraz z jakim horyzontem czasowym.

Swoje roszczenie powód oparł na art. 189 k.p.c. zgodnie z którym powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny. Dopuszczalność powództwa o ustalenie, w świetle art. 189 k.p.c. zależy od istnienia tylko jednego warunku: interesu prawnego w ustaleniu. Interes prawny jest obiektywną potrzebą uzyskania wyroku określonej treści, wywołaną rzeczywistym naruszeniem albo zagrożeniem sfery prawnej podmiotu występującego z powództwem ustalającym. Należy przyjąć, że interes prawny należy do grupy przesłanek merytorycznych i pozwala na zbadanie prawdziwego stanu rzeczy, decyduje o dopuszczalności badania zasadności twierdzeń powoda, że wymieniony w pozwie stosunek prawny lub prawo istnieje albo nie istnieje. Jego wykazanie obciąża powoda, zgodnie z zasadą wynikającą z art. 6 k.c.

Zdaniem powoda ma on interes prawny w dochodzeniu powództwa o ustalenie, gdyż posiada pakiet akcji pozwanej spółki, a jako akcjonariusz ma interes prawny w ustaleniu, czy przedmiotowa uchwała została podjęta przez ZWZ (...). W obecnej sytuacji w ocenie powoda istnieje niepewność prawna co do tego czy uchwała została podjęta, czy uchwałę można uznać za czynność prawną walnego zgromadzenia spółki (pozew – k. 2-61).

Biorąc pod uwagę twierdzenia pozwu oraz całokształt okoliczności ustalonych w sprawie, Sąd doszedł do przekonania, że posiadanie przez powoda interesu prawnego w rozumieniu art. 189 k.p.c. w ustaleniu dotyczącym nieudzielenia absolutorium M. N. jest nieuprawnione. Powód jest wprawdzie akcjonariuszem Spółki, jednak sam ten fakt nie przesądza o istnieniu interesu prawnego, ustalenie ma bowiem mieć wpływ na jego prawa i obowiązki. Powód dochodzi ustalenia, iż podjęta uchwała o nieudzieleniu absolutorium członkowi zarządu M. N. nie istnieje.

Powód zeznając, jako strona sam wskazał, że przyczyną wytoczenia niniejszego powództwa była chęć dowiedzenia się, w jaki sposób przebiegały zdarzenia w okresie od lipca 2014r. do czerwca 2015r. i jaki był plan podmiotów takich jak (...), (...), (...), (...), (...), czy spadek kursu akcji (...) był elementem planu, czy skutkiem niepowodzenia planu tych podmiotów.

Postępowanie dowodowe nie pozwoliło na precyzyjne ustalenie tych okoliczności, mimo to dało szereg materiału dowodowego powodowi niezwiązanego z niniejszym postępowaniem, który być może da odpowiedź na wątpliwości powoda, nie ma jednak znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, a ponadto jednocześnie wykazało, iż podjęcie uchwały w przedmiocie nieudzielenia absolutorium M. N. miało wszelkie podstawy prawne i faktyczne.

Jednocześnie postępowanie dowodowe wykazało także, iż nie zachodzą przesłanki do zastosowania sankcji z ustawy o ofercie, a tym samym brak jest podstaw do ustalenia nieistnienia zaskarżonej uchwały ani stwierdzenia jej nieważności ani tym bardziej jej bezskuteczności.

Ustawa o ofercie publicznej reguluje i porządkuje zasady oraz określa warunki obrotu i posiadania akcji spółek publicznych. Zachowanie i przestrzeganie reguł określonych ustawą służyć ma bezpieczeństwu obrotu oraz ochronie inwestorów i uczestników gry rynkowej, a sprawującym nadzór prawidłowego funkcjonowania tego rynku jest Komisja Nadzoru Finansowego. Artykuł 69 ustawy o ofercie publicznej stanowi, że w przypadku przekroczenia określonych progów kapitałowych akcjonariuszy ma obowiązek poinformować o przekroczeniu tych progów. Artykuł 87 ust. 1 pkt 5 ustawy stanowi, że obowiązki informacyjne spoczywają również na akcjonariuszach, którzy zawarli pisemne lub ustne porozumienie dotyczące: a) prowadzenia trwałej polityki wobec spółki publicznej, b) zgodnego głosowania na walnych zgromadzeniach spółki publicznej oraz c) nabywania przez te podmioty akcji spółki publicznej.

Do zawarcia porozumienia nie jest wymagana żadna forma szczególna – może ono bowiem zostać zawarte w formie pisemnej lub ustnej. W przypadku zawarcia porozumienia w formie ustnej, dla celów dowodowych niezbędne będzie wówczas wykazanie, że działania podejmowane przez poszczególne podmioty nosiły znamiona działania w porozumieniu na zasadach określonych w art. 87 ust. 1 pkt 5 ustawy o ofercie publicznej. W takim przypadku oceny okoliczności, których wystąpienie może powodować uznanie, iż określone podmioty działały w ramach porozumienia, należy dokonywać indywidualnie. Niewątpliwie wystąpienie pewnych określonych zdarzeń jak np. regularne głosowanie na walnym zgromadzeniu w analogiczny sposób może istotnie uprawdopodobnić istnienie takiego porozumienia.

Według art. 87 ust. 1 pkt 5 ustawy o ofercie publicznej, przedmiotem porozumienia może być nabywanie przez podmioty działające w porozumieniu akcji spółki publicznej, zgodne głosowanie na walnym zgromadzeniu spółki publicznej oraz prowadzenie trwałej polityki wobec spółki. Analiza treści przepisu art. 87 ust. 1 pkt 5 ustawy prowadzi do wniosku, że charakter takiego porozumienia musi mieć charakter stały, a nie doraźny. Oznacza to, że ustalenia stron takiego porozumienia oraz decyzje dotyczące spraw wymienionych w przepisie muszą mieć charakter permanentny, a więc stały, niewymagający dokonywania uzgodnień przed każdym walnym zgromadzeniem. W literaturze słusznie się podkreśla, że nie można uznawać porozumień doraźnych zawieranych wyłącznie dla osiągnięcia określonych celów krótkofalowych za porozumienia powodujące powstanie obowiązków związanych z nabywaniem znacznych pakietów akcji.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że powód nie przedłożył do akt sprawy pisemnego porozumienia akcjonariuszy, z którego wynikałoby że ustalili między sobą warunki prowadzenia trwałej polityki wobec spółki, zgodnego głosowania na walnych zgromadzeniach spółki oraz nabywania przez nie akcji spółki i którym udowodniłby twierdzenia podniesione w pozwie. Tym samym na powodzie, zgodnie z art. 6 k.c. spoczywał ciężar udowodnienia istnienia porozumienia. Wobec braku dokumentu porozumienia, ustalenie w sposób jednoznaczny i wyczerpujący wszystkich okoliczności przesądzających o istnieniu przedmiotowych porozumień jest bardzo utrudnione, gdyż wystąpienie pewnej regularności zachowań może sugerować, czy wręcz uprawdopodobniać zawarcie porozumienia, ale przecież nie dowodzi jego istnienia wprost (Ustawa o ofercie publicznej. Komentarz red. prof. dr hab. M. M., Legalis 2014).

Przechodząc do analizy twierdzeń powoda należy w pierwszej kolejności ustalić, czy akcjonariusze (...) oraz (...) zawarły porozumienie w zakresie nabywania przez nie akcji Spółki. Powód twierdził, że zawarte zostało porozumienie w związku z nabyciem znacznego pakietu akcji Spółki od (...) oraz (...). Idąc dalej w rozważaniach dotyczących trwałego charakteru porozumień, należy stwierdzić, że za porozumienie w rozumieniu art. 87 ust. 1 pkt 5 ustawy o ofercie publicznej nie można uznać porozumień zawieranych wyłącznie dla osiągnięcia celów krótkotrwałych. W zakresie cytowanego przepisu nie mieszczą się z pewnością porozumienia okazjonalne, które zawierane są na potrzeby jednorazowego głosowania w konkretnej sprawie. Warto również zwrócić na aspekt językowy ww. przepisu, który wyraźnie wskazuje, że porozumienie powinno dotyczyć nabywania przez podmioty akcji spółki publicznej. Mowa jest zatem o „nabywaniu”, a nie „nabyciu” akcji, co świadczy o tym, że nie jest to jednorazowa czynność, lecz dłuższa sekwencja czynności, rozłożonych w czasie, zamierzona i mająca określony cel. Tym samym zawarcie jednorazowej umowy sprzedaży pakietowej akcji spółki publicznej nie sposób traktować jako porozumienia w rozumieniu ustawy o ofercie publicznej. Nawet gdyby przyjąć i uznać odmiennie, że sprzedaż akcji przez (...) oraz (...) była objęta porozumieniem, to bez wątpienia, takie porozumienie nie miało długotrwałego, lecz jednorazowy charakter.

W kontekście zarzutu powoda dotyczącego zawarcia porozumienia w kwestii nabywania akcji (...) S.A., powód podnosił również, że (...) i zależna od niej spółka (...) nie przystąpiły do zawarcia umowy przyrzeczonej i zrezygnowały ze sprzedaży wszystkich akcji (...) na rzecz M. N.. W ocenie powoda stało się tak pomimo tego, że cena za akcje (...) określona w umowie przedwstępnej pomiędzy (...), (...) i M. N. została określona na kwotę(...) zł za sztukę i była wyższa od średniego kursu tych akcji na rynku NewConnect we wrześniu 2014 r. Według powoda, umowa sprzedaży pakietu akcji (...) nie była korzystna dla (...) oraz (...), albowiem transakcja nie została w należyty sposób zabezpieczona. Z uzasadnienia pozwu wynika, że powód porozumienie między akcjonariuszami spółki wywodzi z faktu nie dojścia do zawarcia pod koniec września 2014 r. umowy przyrzeczonej pomiędzy M. N. a (...) i (...) i sprzedaży akcji spółki na rzecz innych podmiotów. Wyżej wskazano już, że umowa przedwstępna z M. N. była mniej korzystna niż kolejna transakcja. Powód przedstawił umowę przedwstępną, z której wynika, iż szczególnie zabezpieczenia realizacji umowy były mniej korzystne. Z zeznań świadka M. J. wynika, że umowa przyrzeczona nie doszła do skutku, bowiem powód nie dysponował wystarczającymi środkami finansowymi na sfinalizowanie transakcji.

Reasumując Art. 69 Ustawy o ofercie stanowi, że w przypadku przekroczenia określonych progów kapitałowych akcjonariusz ma obowiązek poinformować o przekroczeniu tych progów.

Art. 87 ust. 1 pkt 5 Ustawy o ofercie stanowi, że obowiązki informacyjne spoczywają również na akcjonariuszach, którzy zawarli pisemne lub ustne porozumienie: a) prowadzenia trwałej polityki wobec spółki publicznej; b) zgodnego głosowania na walnych zgromadzeniach spółki publicznej; c) nabywania przez te podmioty akcji spółki publicznej.

Zajście jednej z ww. przesłanek może, ale nie musi rodzić obowiązku informacyjnego, albowiem jak powszechnie przyjmuje się w doktrynie obowiązku informacyjnego nie powodują porozumienia doraźne (ad hoc).

W ocenie Sądu zawarcia umowy sprzedaży pakietowej akcji spółki nie sposób traktować jako porozumienia w rozumieniu art. 87 ust. 1 pkt 5 ustawy o ofercie.

W pozwie Powód zarzucił, iż rzekomi członkowie porozumienia prowadzą trwałą politykę wobec Spółki. W odpowiedzi na pozew jak i w dalszych pismach procesowych Pozwana wskazała, że nie może być mowy o zawarciu porozumienia co do prowadzenia trwałej polityki wobec (...), albowiem na NZW z 8.04.2015 r., jak i ZZW z 30.06.2015 r. rzekomi członkowie porozumienia nie mogli dojść do porozumienia co do najważniejszej kwestii dla samego dalszego funkcjonowania (...), tj. co do podwyższenia kapitału zakładowego Spółki, które miało być przeznaczone na spłacenie wymagalnej wierzytelności wobec Banku (...) (Bank (...) postawił kredyt udzielony (...) w stan natychmiastowej wymagalności w związku z wydaniem decyzji nakazującej spłatę spółce zależnej od (...), tj. (...) Konsorcjum sp. z o.o. kwoty ponad (...) należności głównej za zaległy podatek VAT w roku 2013 r. czyli w okresie, gdy Prezesem całej grupy (...) był M. N.. Sam zaś kredyt zaciągnięty przez (...) w (...) posłużył na zakup przez (...) reprezentowanego przez M. N. udziałów w (...) Konsorcjum sp. z o.o. m.in. od członków rodziny M. N. - co wynika z dokumentów - umów będących w posiadaniu Pozwanej.). Na obu ww. zgromadzeniach (...) głosowała za takim podwyższeniem, (...) wstrzymało się od głosu, a (...) nawet nie stawił się na tych zgromadzeniach. Gdyby tylko dwóch z trzech ww. akcjonariuszy wyraziło zgodę na podwyższenie kapitału zakładowego, to do takiego podwyższenia kapitału zakładowego by doszło.

Powyższy brak zgody przez akcjonariuszy miał daleko idące konsekwencje, albowiem doprowadził do złożenia przez Spółkę wniosku o ogłoszenie upadłości, a następnie wniosku restrukturyzacyjnego. Brak woli dokapitalizowania przez akcjonariuszy zmusił Spółkę do poddania się wysoko niepewnej procedurze restrukturyzacyjnej, albowiem dalsze istnienie Spółki było uzależnione wyłącznie od woli wierzycieli Spółki.

Jednocześnie z przyczyn wskazanych powyżej trudno twierdzić, iż (...), (...) oraz (...) zgodnie głosują na walnych zgromadzeniach (...), skoro na dwóch kolejnych zgromadzeniach nie mogli dojść do porozumienia, co do najistotniejszej kwestii dla Spółki, dotyczącej podwyższenia kapitału zakładowego (...), umożliwiającej dalsze jej funkcjonowanie.

Trudno też stwierdzić, żeby pomiędzy (...), a (...) zostało zawarte porozumienie co do zgodnego głosowania na walnych zgromadzeniach czy też prowadzenia trwałej polityki wobec Spółki, skoro - jak wskazuje Powód - Zarząd Spółki jest powiązany z grupą (...), w skład której wchodzi (...), a (...) dochodzi należności z tytułu obligacji od (...) oraz (...) (załączniki 17-20 odpowiedzi na pozew). Ponadto (...) próbował uzyskać przed tutejszym Sądem zabezpieczenie swojego roszczenia o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego. Tutejszy Sąd w sprawie o sygn. akt XXVI GCo 141/15 oddalił wniosek (...) (okoliczność znana Sądowi z (...)).

Powód po przedstawieniu argumentacji co do braku prowadzenia trwałej polityki wobec Spółki, jak i zgodnego głosowania członków rzekomego porozumienia na walnych zgromadzeniach Spółki nie odniósł się do tej argumentacji pozwanej, która wskazuje na brak kontynuacji po październiku 2014r. trwałej polityki wobec spółki i zgodnego głosowania na zgromadzeniach, nie przedstawił kontrargumentacji w dalszych pismach procesowych, lecz całą uwagę skupił na twierdzeniu o zawarciu rzekomego porozumienia co do nabywania akcji Spółki.

Od czasu odbycia ZWZ z 30.06.2015 r. upłynęło ponad dwa lata. Tymczasem Powód w niniejszym postępowaniu nawet nie próbował udowodnić trwałości porozumienia i zgodnego głosowania na Zgromadzeniach Spółki po 30.06.2015 r. Tymczasem po tej dacie odbyło się jeszcze kilka zgromadzeń, w tym dwa zwyczajne walne zgromadzenia. Powyższe

świadczy o tym, że Powód nie wykazał w niniejszym postępowaniu ani prowadzenia przez rzekomych członków porozumienia trwałej polityki wobec Spółki ani zgodnego głosowania na zgromadzeniach.

W dalszej kolejności należy zaznaczyć, że o braku porozumienia pomiędzy akcjonariuszami (...) (2 792 571 akcji) oraz (...) (1 370 213 akcji) wskazuje odmienny sposób głosowania przez tych akcjonariuszy na NWZ w dniu 8 kwietnia 2015 r. co do kluczowej dla Spółki kwestii tj. podwyższenia kapitału zakładowego umożliwiającego dokapitalizowanie Spółki. (...) głosowała przeciwko podwyższeniu kapitału zakładowego, natomiast (...) wykazywała wolę dokapitalizowania spółki, bowiem za podwyższeniem kapitału zakładowego oddano 3 792 571 głosów, a więc w liczbie akcji posiadanych przez (...). Wynika to z faktu, że w dniu 8 kwietnia 2015 r. uchwała nie została podjęta, a wystarczyłoby, żeby (...) oraz (...) zagłosowały za podwyższeniem kapitału zakładowego, by uchwała została podjęta. Na kwietniowym zgromadzeniu spółki różniły się także w kwestii odwołania dotychczasowego zarządu – (...) głosowała „przeciw”, zaś (...) wstrzymała się od głosu oraz odwołania Rady Nadzorczej – (...) głosowała „przeciw”, natomiast (...) wstrzymała się od głosu. W protokole stwierdzono, że uchwały te nie zostały podjęte.

Ponadto podczas ZWZ akcjonariuszy w dniu 30 czerwca 2015 r. (...) i (...) głosowały odmiennie. (...) głosowała „za” uchwałą w sprawie zatwierdzenia sprawozdania z działalności Spółki w okresie od 1 stycznia 2014 r. do 31 grudnia 2014 r., za zatwierdzeniem sprawozdania finansowego Spółki za rok 2014, zatwierdzenia sprawozdania z działalności grupy (...) w roku 2014 oraz zatwierdzeniem skonsolidowanego sprawozdania finansowego grupy (...) za 2014 rok, podczas gdy (...) „wstrzymała się” od głosu odnośnie ww. uchwał. (protokół ZWZ, załącznik do raportu bieżącego nr (...)).

W niniejszym postępowaniu nie wystąpiło porozumienie co do nabywania akcji. Powód twierdzi o istnieniu porozumienia co do nabywania akcji oparł na argumencie, że o zawarciu porozumienia świadczy udzielenie przez (...) pełnomocnictwa dla J. C. na drugą część Walnego Zgromadzenia, które zostało zwołane na dzień 30.09.2014r. Tymczasem powyższe wynikało nie z zawarcia porozumienia co do nabywania akcji Spółki pomiędzy (...) z (...), która następnie zbyła akcje dla (...), ale w związku z zawarciem umowy sprzedaży akcji Spółki po tzw. record date. Zgodnie bowiem z art. 406⁽²⁾ KSH: „Uprawnieni z akcji imiennych i świadectw tymczasowych oraz zastawnicy i użytkownicy, którym przysługuje prawo głosu, mają prawo uczestniczenia w walnym zgromadzeniu spółki publicznej, jeżeli są wpisani do księgi akcyjnej w dniu rejestracji uczestnictwa w walnym zgromadzeniu”. Zgodnie natomiast z art. 406⁽¹⁾ § 1 KSH: „Prawo uczestniczenia w walnym zgromadzeniu spółki publicznej mają tylko osoby będące akcjonariuszami spółki na szesnaście dni przed datą walnego zgromadzenia (dzień rejestracji uczestnictwa w walnym zgromadzeniu)”. W związku zatem z faktem, że na Walnym Zgromadzeniu Spółki zwołanym na dzień 30.09.2014 r. do czasu zakończenia walnego zgromadzenia, włączając w to ewentualne przerwy w obradach na mniej niż 16 dni przed Walnym Zgromadzeniem prawo głosu z akcji sprzedanych przez (...) dla (...) miało (...), po transakcji sprzedaży (...) udzieliło pełnomocnictwa dla J. C..

Jednocześnie o transakcjach sprzedaży akcji Spółki strony transakcji poinformowały raportami bieżącymi (załączniki nr 29-32 do pozwu). Tym samym na przełomie września i października 2014 r. nie doszło do porozumienia o nabyciu akcji w rozumieniu Ustawy o ofercie, ale doszło wyłącznie do transakcji sprzedaży akcji jakich wiele na polskim rynku kapitałowym. Samo udzielenie pełnomocnictwa J. C. przez zbywcę akcji wynikało tylko z faktu, iż na walnym zgromadzeniu pomimo zbycia akcji, prawo głosu posiadał zbywca. Zeznania Wiceprezesa J. C. w tym zakresie są racjonalne i przekonujące. Podobnie przekonujące były zeznania strony odnośnie pisma A. z dnia 26.01.2016 r. przedłożonego na rozprawie w dniu 20.09.2017r. Powód nie przedłożył dokumentów źródłowych na podstawie, których A. dokonał rzekomych ustaleń. W dodatku ustalenia te na rozprawie z dnia 20.09.2017r. zakwestionował Wiceprezes Zarządu (...) J. C., który zeznał: „w dacie wykonywania tych transakcji byłem stuprocentowym właścicielem spółki (...), także to, co tu jest napisane to jest nieprawdą po prostu”. Później stan posiadania uległ zmianie, co nie zostało przeanalizowane w piśmie A..

W pozwie Powód podniósł również, że Prezesi (...) oraz (...) jako jednoosobowi członkowie Zarządu ww. spółek mieli obowiązek poinformowania o pośrednim nabyciu akcji (...). Przy czym warto podkreślić, iż - co przyznaje sam w pozwie Powód - zarówno (...) jak i (...) poinformowali o zmianie posiadania akcji (...).

Obowiązek informacyjny dotyczący pośredniego nabycia akcji (...) wykonał również jedyny komplementariusz M. Inwestycje, tj. (...) sp. z o.o. oraz jej jedyny akcjonariusz (...) S.A. Powód próbuje jednak wykazać powołując się na odosobniony pogląd w doktrynie jakoby podmiotem dominującym wobec (...) jest jej jedyny członek Zarządu i Prezes M. J., zaś podmiotem dominującym wobec (...) jest jej jedyny członek Zarządu A. F.. Argumentacja powyższa nie zasługuje na uwzględnienie mając na uwadze zarówno wykładnię językową jak i celowościową. Zgodnie bowiem z art. 4 pkt 14 pkt b Ustawy o ofercie „rozumie się przez to podmiot w sytuacji gdy jest uprawniony do powoływania lub odwoływania większości członków organów zarządzających lub nadzorczych innego podmiotu”. Skoro sam ustawodawca wskazuje, że podmiot, dominujący to ten, który jest uprawniony do powoływania członków organu zarządzającego, to logicznym jest, że takim podmiotem nie jest członek organu zarządzającego i nie ciąży na nim obowiązek informacyjny.

W dodatku wykładania contra legem przepisów Ustawy o ofercie zaproponowana przez Powoda wypaczyłaby cel przepisów o obowiązkach informacyjnych, którym jest „zapewnienie równego dostępu do informacji dotyczących znaczących akcjonariuszy spółek publicznych jak również zmian w akcjonariacie mogących mieć wpływ na podejmowane przez uczestników rynku decyzje inwestycyjne”.

Akcjonariusze i potencjalni akcjonariusze Spółki mogą bowiem informacje o tym, kto jest Prezesem (...) oraz (...) pozyskać z jawnego odpisu przedsiębiorców KRS. W dodatku w odniesieniu do (...), która jest spółką publiczną informacja o zmianach w Zarządzie jest podawana przez (...) w formie raportów bieżących. W związku z powyższym nie jest w jakikolwiek sposób zagrożony cel regulacji dot. obowiązków informacyjnych, tj. transparentność rynku kapitałowego.

W petitum pozwu Powód w pierwszej kolejności wskazał na żądanie ustalenia nieistnienia Uchwały. Niemniej jednak twierdzenia o nieistnieniu uchwał Powód oparł na tej samej argumentacji co twierdzenia o nieważności uchwał. Z uwagi na argumentację wskazaną powyżej brak jest również podstaw do ustalenia nieważności uchwał, ani stwierdzenia ich bezskuteczności.

Brak jest również podstaw do twierdzenia, że Zaskarżona uchwała została podjęta z naruszeniem dobrych obyczajów. Powód wskazał bowiem, że nieudzielenie absolutorium dla M. N. godzi w dobre obyczaje, albowiem M. N. otrzymał absolutorium za rok 2012 i 2013.

Odnosząc się do powyższego twierdzenia, to wskazać należy, iż art. 393 KSH, obliguje do powzięcia uchwały w przedmiocie udzielenia absolutorium za każdy rok obrachunkowy. Zatem ocena działalności członków organów spółki akcyjnej jest dokonywana przez Walne Zgromadzenie w odniesieniu do poszczególnych okresów oddzielenie. Dlatego też ocena, czy Walne Zgromadzenie zasadnie nie udzieliło absolutorium M. N. za okres od 1.01.2014 r. do 14.11.2014 r. należy rozpatrywać w perspektywie działalności M. N. w tym okresie. Tymczasem jak wskazano w odpowiedzi na pozew ocena działania M. N. przez Spółkę wynika przede wszystkim z jego czynności podjętych na początku października 2014 r. kiedy był już zawieszony w funkcji Prezesa Zarządu Spółki, tj. bezpodstawnego wypłacenia z kasy Spółki (...) zł tytułem „zaliczki” na poczet wynagrodzenia za sprawowanie funkcji prezesa zarządu oraz wypłacenia M. N. przez spółkę zależną (...) Konsorcjum kwoty (...) zł na podstawie nieważnej umowy. Tutejszy Sąd w sprawie o sygn. akt XXVI GC 1094/15 zasądził od M. N. na rzecz Spółki zwrot kwoty (...) zł, co potwierdza, że nieudzielenie absolutorium dla M. N. było słuszne i trudno traktować nieudzielenie absolutorium jako naruszenie dobrych obyczajów.

(...) Konsorcjum sp. z o.o. wytoczyło również powództwo przeciwko M. N. o zwrot (...) zł. Sprawa jest zarejestrowana przed tutejszym Sądem pod sygn. akt XXVI GC 1185/(...). Niemniej jednak nie może się toczyć z uwagi na brak organów (...) Konsorcjum sp. z o.o. (spółka ta nie jest już w grupie (...)).

Powód odwołuje się do postawy etycznej czy reguł uczciwości kupieckiej, podnosząc że zostały one naruszone przez spółkę (nie precyzuje jednak w jaki sposób), pomija jednak okoliczności na podstawie których doszło do podjęcia uchwały w przedmiocie nieudzielenia absolutorium M. N. i wątpliwe jest aby w odniesieniu do M. N. miały

zastosowanie reguły uczciwości kupieckiej, w świetle ww. dokonanych przelewów. Także wbrew twierdzeniom Powoda trudno uznać, że działania M. N. były prawidłowe, etyczne i nieszkodliwe dla Spółki. W pozwie Powód wskazał, iż jego zdaniem Uchwała godzi w interes Spółki. Zauważyć jednak należy, iż jest wręcz odwrotnie. Zaskarżona uchwała pozwala bowiem na dochodzenie od M. N. zwrotu pobranej przez niego bez podstawy prawnej z rachunku Spółki kwoty (...) zł. W istocie zatem Zaskarżona uchwała została podjęta w interesie Spółki i jej akcjonariuszy.

Wskazać również należy, iż brak jest związku przyczynowego między zawarciem domniemywanego przez powoda porozumienia w przedmiocie nabywania akcji spółki i prowadzenia trwałej polityki wobec niej w październiku 2014r. a podjęciem uchwały w przedmiocie nieudzielenia absolutorium M. N. w czerwcu 2015r.

Jeżeli akcjonariusze 8 kwietnia 2015r. podjęli na NZW szereg uchwał o pociągnięciu do odpowiedzialności M. N., to nie dałoby się wytłumaczyć udzielenia mu w czerwcu absolutorium za okres sprawowania funkcji, za który jednocześnie miałby ponosić odpowiedzialność. Nie da się też uzasadnić podjęcia tej uchwały wyłącznie działaniem akcjonariuszy w porozumieniu.

Ponadto nawet jeśli jesienią 2014r. akcjonariusze planowali w jakiś sposób przejęcie kontroli nad spółką, to wydarzenia z października oraz rzeczywisty obraz sytuacji finansowej w spółce w 2014r. plany te zweryfikowały, o czym świadczą odmienne wizje dotyczące przyszłości spółki rysujące się wśród akcjonariatu zarówno w kwietniu 2015, jak i w czerwcu 2015. Uchwała w przedmiocie nieudzielenia absolutorium byłemu Prezesowi Zarządu zupełnie nie wpisuje się w porozumienie akcjonariuszy związane z nabywaniem akcji, ale wiąże się z oceną jego działalności i skutków tej działalności.

Wskazane wyżej fakty w ocenie Sądu przesądzają o braku postaw do uznania istnienia porozumienia pomiędzy akcjonariuszami w kwestii prowadzenia trwałej polityki wobec spółki oraz zgodnego głosowania na walnych zgromadzeniach spółki. Przytoczone wyżej sposoby głosowania nad poszczególnymi uchwałami wskazują wyraźnie, że nie ma podstaw by przyjąć, iż akcjonariusze podjęli zgodne ustalenia w przedmiocie prowadzenia trwałej polityki wobec Spółki. W przedmiotowej sprawie nie można bowiem mówić o trwałej koordynacji podmiotów uczestniczących w transakcji nabycia akcji na przełomie września i października 2014 r., co potwierdza brak zgodnego stanowiska akcjonariuszy w kwestii podjęcia kluczowej uchwały o podwyższeniu kapitału zakładowego. Natomiast konsekwencją braku podjęcia uchwały o podwyższeniu kapitału zakładowego, był brak środków na spłatę kredytu, co spowodowało postawienie tego kredytu przez bank w stan natychmiastowej wymagalności, to zaś z kolei spowodowało konieczność złożenia przez zarząd (...) wniosku o ogłoszenie upadłości. Ostatecznie przed upadłością (...) uratowała spółka z grupy (...), która odkupiła od banku największą wierzytelność wobec (...) i odroczyła jej wymagalność. W zaistniałej sytuacji nie sposób uznać, że akcjonariusze (...) zawarli porozumienie co do prowadzenia trwałej polityki wobec tej Spółki, skoro w przypadku najważniejszej uchwały, pozwalającej na kontynuowanie działalności (...), jeden z akcjonariuszy głosował za, drugi wstrzymał się od głosu, a trzeci nie stawiał się na zgromadzenie. Z tego względu, wobec nie wykazania przez powoda podstaw faktycznych żądań objętych pozwem (art. 6 k.c.), powództwa zostały oddalone.

Powód w pierwszej kolejności wniósł roszczenie o ustalenie, że uchwała nr (...) ZWZ z 8 czerwca 2015r. nie istnieje. W dalszej kolejności, na wypadek nieuwzględnienia przez Sąd roszczenia głównego, wniósł roszczenie ewentualne o stwierdzenie jej nieważności. Wreszcie, jako ostatecznie roszczenie ewentualne, powód wniósł o uchylenie uchwały. W ocenie Sądu, powód może także dochodzić tych roszczeń jako ewentualnych, a pomiędzy powództwem głównym i ewentualnym nie musi zachodzić związek. Mogą to być także roszczenia wyłączające się nawzajem, gdyż istotą roszczenia ewentualnego jest to, że obowiązek jego rozpoznania powstaje dopiero w razie oddalenia powództwa głównego (wyrok SN z dnia 25 listopada 2011 r., II CSK 118/11). Obowiązek rozpoznania roszczenia ewentualnego powstaje dopiero w razie oddalenia pierwszego powództwa (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2007 r. I CSK 86/07). Biorąc jednak pod uwagę, że treść wszystkich trzech żądań była oparta na tych samych okolicznościach faktycznych, pomiędzy nimi zachodził ścisły związek. Zarówno dla roszczenia głównego jak i dla roszczeń ewentualnych istotne znacznie miało, czy pomiędzy akcjonariuszami (...) S.A. istniało porozumienie w rozumieniu art. 87 ust. 1 pkt 5 ustawy o ofercie, czego skutki zostały opisane przez Sąd wyżej. Zatem skoro po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, Sąd doszedł do przekonania, że powód nie wykazał istnienia

sankcjonowanego przez ustawę o ofercie porozumienia akcjonariuszy (...), to oddalił zarówno powództwo główne oraz obydwie powództwa ewentualne.

O kosztach procesu Sąd orzekł mając na uwadze wynik procesu. W punkcie 2 wyroku Sąd działając na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. zasądził od powoda R. T. jako strony przegrywającej, na rzecz pozwanej (...) S.A. koszty procesu, w tym koszty zastępstwa procesowego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa. W przedmiotowej sprawie powód zgłosił poza roszczeniem głównym, dwa roszczenia ewentualne, określając wartość przedmiotu sporu na łączną kwotę (...) zł

Ostateczną wysokość opłat sąd pozostawił wyliczeniom referendarza sądowego po uprawomocnieniu się orzeczenia stosownie do treści art. 108 § 1 kpc.

Przy czym uwzględnić należy koszty zastępstwa procesowego w jednokrotnej wysokości stawki ustalonej na podstawie Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013, poz. 490). Natomiast w punkcie IV wyroku Sąd nakazał pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa kwotę tytułem opłaty od roszczeń ewentualnych. Powód przy wniesieniu pozwu uiścił opłatę od roszczenia głównego na podstawie art. 29 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. W pozwie zgłosił roszczenie główne o ustalenie oraz dwa roszczenia ewentualne. Problem uiszczenia opłat sądowych od roszczeń głównego i ewentualnych był przedmiotem rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego, który w uchwale z 18 października 2013 r. orzekł, że obowiązkiem powoda przy wniesieniu pozwu jest uiszczenie opłaty sądowej od jednego z roszczeń, co do zasady od głównego. Powinność uregulowania opłaty od żądania ewentualnego powstanie dopiero w przypadku nieuwzględnienia pierwszego żądania. Z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie, na skutek oddalenia roszczenia głównego powoda, powstał obowiązek uiszczenia opłaty sądowej od roszczeń ewentualnych.

Reasumując w ocenie Sądu działania podjęte przez akcjonariuszy nie są sankcjonowane przez ustawodawcę i nie mogą skutkować ustaleniem nieistnienia uchwały, stwierdzeniem jej nieważności, ani uchyceniem ze względów szeroko opisanych powyżej. Wobec powyższego na podstawie przywołanych przepisów prawa, w szczególności art. 87 ust. 1 pkt 5 oraz art. 69 ust. 1 pkt 1 i 2 Ustawy o ofercie publicznej, art. 189 kc, art. 402 k.s.h. art. 402² k.s.h., art. 422 ksh, art. 425 ksh, sąd orzekł jak w sentencji.

(...)

(...).